

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 34181/11
Victor ZAGREBELNII
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 23 noiembrie 2021 într-un Comitet compus din:

Carlo Ranzoni, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Marko Bošnjak, *judcători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere cererea menționată mai sus, depusă la 31 mai 2011,

Având în vedere declarațiile prezentate de către Guvernul reclamat la 26 septembrie 2013 și la 3 octombrie 2014, prin care solicită Curții să radieze cererea de pe rol și replicile reclamantului la declarațiile respective,

După deliberare, decide după cum urmează:

CIRCUMSTANȚELE ȘI PROCEDURA

1. Reclamantul, dl Victor Zagrebelnii, este un cetățean moldovean, născut în anul 1977, care locuiește în Cricova.

2. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de Agentul său, dl L. Apostol.

3. Plângerea reclamantului în baza Articolului 6 din Convenție, cu privire la necitarea lui la o ședință în fața instanței de fond, în cadrul căreia s-a decis suspendarea permisului său de conducere pentru o perioadă de șase luni, a fost comunicată Guvernului.

4. Reclamantul s-a plâns, de asemenea, în baza Articolului 3 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, că anularea ilegală a permisului de conducere l-a lipsit de mijloacele sale de existență,

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei decizii a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

deoarece era șofer. În continuare, el s-a plâns în baza Articolului 6 din Convenție, cu privire la rezultatul procedurilor, și în baza Articolului 13 din Convenție, despre lipsa unor remedii eficiente pentru a contesta în continuare rezultatul nefavorabil.

5. În urma comunicării cererii, Guvernul a inițiat procedura de revizuire la Judecătoria Râșcani, în vederea remedierii situației descrise de către reclamant. Printr-o hotărâre din 24 iulie 2013, Judecătoria Râșcani a admis cererea de revizuire a Guvernului și a casat hotărârea pronunțată în cadrul unei ședințe la care reclamantul nu fusese citat în mod corespunzător. Rejudecând cauza în prezența reclamantului, instanța a încetat procedura în privința reclamantului, ca fiind prescrisă.

ÎN DREPT

6. După ce încercările de a ajunge la o soluționare amiabilă au eșuat, Guvernul a informat Curtea despre propunerea sa de a prezenta o declarație unilaterală, în vederea soluționării plângerii formulate de către reclamant în prezenta cerere.

7. În declarația sa unilaterală, Guvernul a recunoscut încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție. De asemenea, el a remarcat că, în urma procedurii de revizuire inițiate de către Guvern, Judecătoria Râșcani remediase situația descrisă de către reclamant. Totodată, Guvernul s-a oferit să plătească reclamantului 1.500 de euro (EUR) (una mie cinci sute de euro) pentru prejudiciul moral și pentru costuri și cheltuieli. Suma urmează a fi convertită în moneda Statului reclamat la rata aplicabilă la data transferului, va fi scutită de orice taxe care ar putea fi percepute și va fi achitată în termen de trei luni de la data notificării deciziei Curții. În cazul în care suma respectivă nu va fi achitată în decursul perioadei de trei luni menționate mai sus, Guvernul s-a angajat să plătească, de la expirarea acestei perioade și până la efectuarea plății, o dobândă egală cu rata facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale. Plata va constitui soluționarea definitivă a cauzei.

8. Prin urmare, Guvernul a invitat Curtea să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) din Convenție.

9. Prin scrisorile din 15 decembrie 2013 și 12 noiembrie 2014, reclamantul a indicat că nu era mulțumit de condițiile declarației unilaterale, deoarece suma propusă era insuficientă pentru a acoperi prejudiciul material și nu aborda celelalte plângeri ale sale.

10. Curtea reiterează că Articolul 37 din Convenție prevede că, la orice etapă a procedurii, ea poate decide să radieze o cerere de pe rolul său în cazul în care circumstanțele conduc la una dintre concluziile specificate la literalele (a), (b) sau (c) ale paragrafului 1 din Articolul respectiv. Articolul 37 § 1 (c) îi permite Curții, în special, să radieze o cerere de pe rol în cazul în care:

„din orice alt motiv stabilit de Curte, nu mai este justificată continuarea examinării cererii”.

11. De asemenea, Curtea reiterează că, în anumite circumstanțe, ea poate radia o cerere în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c), în baza unei declarații unilaterale a unui Guvern reclamat, chiar dacă reclamantul dorește continuarea examinării cauzei.

12. În acest scop, Curtea a examinat declarația din perspectiva principiilor care rezultă din jurisprudența sa, în special hotărârea *Tahsin Acar (Tahsin Acar v. Turcia (obiecții preliminare))* [MC], nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI).

13. Curtea a stabilit într-o serie de cauze, inclusiv în cele introduse împotriva Republicii Moldova, practica sa referitoare la plângerile privind încălcarea dreptului de acces la o instanță, în special cerința de a cita părțile la proces atunci când legea prevede dreptul lor de a fi prezente la ședință (a se vedea, de exemplu, *Ziliberberg v. Moldova*, nr. 61821/00, §§ 37-42, 1 februarie 2005; *Russu v. Moldova*, nr. 7413/05, §§ 19-28, 13 noiembrie 2008; *Deli v. Republica Moldova*, nr. 42010/06, §§ 51-53, 22 octombrie 2019).

14. Luând act de concesiile incluse în declarația Guvernului, precum și de faptul că reexaminarea cauzei reclamantului, inițiată la nivel național după comunicarea cauzei către Guvern, s-a soldat cu o hotărâre în favoarea reclamantului, și ținând cont de cuantumul despăgubirii propuse, Curtea consideră că nu mai este justificată continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 (c)).

15. În plus, având în vedere considerațiile de mai sus și, în special, dată fiind jurisprudența clară și amplă la acest subiect, Curtea este convinsă că respectarea drepturilor omului, în modul garantat prin Convenție și prin protocoalele sale, nu impune continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 *in fine*).

16. În final, Curtea subliniază că, în cazul nerespectării de către Guvern a condițiilor declarației sale unilaterale, cererea ar putea fi reînscrisă pe rol în conformitate cu Articolul 37 § 2 din Convenție (*Josipovi v. Serbia (dec.)*, nr. 18369/07, 4 martie 2008).

17. Având în vedere cele menționate *supra*, este oportună radierea cererii de pe rol, în partea referitoare la plângerea de mai sus.

18. În privința restului cererii, ținând cont de toate probele aflate în posesia sa și în măsura în care este competentă să examineze alegațiile, Curtea nu a constatat nicio încălcare aparentă a drepturilor și a libertăților garantate de Convenție sau de Protocoalele sale.

19. Rezultă că această parte a cererii este în mod vădit nefondată și trebuie respinsă în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

DECIZIA ZAGREBELNII v. REPUBLICA MOLDOVA

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

Ia act de termenii declarației Guvernului reclamat în baza Articolului 6 din Convenție și de modalitățile de asigurare a respectării angajamentelor menționate în aceasta;

Decide radierea acestei părți a cererii de pe rolul său, în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) din Convenție;

Declară restul cererii inadmisibil.

Elaborată în limba engleză și comunicată în scris la 16 decembrie 2021.

{semnătura_p_2}

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Carlo Ranzoni
Președinte